

Wie is wie?

vertaling : Herwig Van Horenbeeck

Toen ik een flinke jongen was van vierentwintig jaar,
toen trouwde ik met een weduwe, o 'k hield zo veel van haar.
Ze had een knappe dochter, vond mijn vader op een keer
en kort daarna was zij mevrouw en vader was meneer!

Als schoonzoon kreeg ik dus mijn eigen vader, dat is klaar.
Mijn dochter was mijn moeder, want mijn vader trouwde haar.
't Geval werd nog wat moeilijker toen op een mooie dag
in 't wiegje bij mij thuis een lieve kleine jongen lag.

Dat nieuwe kleine ventje werd een schoonbroertje van pa
en dus m'n eigen nonkel, ga dat zelf nu maar eens na,
als nonkel werd hij tevens nieuwe broer van mijn mama
en deze was al op haar beurt mijn eigen stiefmama.

'k Ben m'n eigen grootva! 'k Ben m'n eigen grootva!
Ik beken het zo no maar het is toch werkelijk zo :
'k Ben m'n eigen grootva!

Ook bij mijn vader kwam er vlug een flinke kleine telg
die werd dus weer, dat is toch klaar, m'n eigen broeder zelf.
mijn vrouw is nu mijn moeders moeder en daar volgt dus uit :
mijn vrouwtje is mijn grootmama, kun je daar nu nog aan uit?

Mijn vrouw is dus mijn grootmama -wat krijg ik het benauwd -
dan ben ik dus een echt kleinkind van haar die 'k heb getrouwd.
Het triestige besluit daaruit, dat is dus, ga maar na,
als man van grootmama ben ik mijn eigen grootpapa!

'k Ben m'n eigen grootva! 'k Ben m'n eigen grootva!
Ik beken het zo no maar het is toch werkelijk zo :
'k Ben m'n eigen grootva!